Սպասս կհնեմ։
Քիթիցս կհանեմ։
Քու իդն ու թողը կորվի։

ԿՆՆԱՑՆԵՐ

Աստված երկար կյանք տա նրան, ով ինքը էստեղ չի, պայց սիրտը մեր հետ ա։
Էս էլ աստված կյանք տա նրան, ով ումին կսիրի։
Էս էլ ջահելների կենացը, որ մեզանից ավելի լավ ապրեն։
Էս էլ արևի կենացը, որ սառած մարթին տաքացնում ա։
Էս էլ լուսնյակի կենացը, որ մութը տեղ լուս ա տամ։
Էս էլ աստված կյանք տա նրան, ով որ վաղը կտեսնի, միշտ լավը կասի։
Ամենք ճամփորդների կենացը, որ ողջ տեղ հասնեն, կործերը հաջողտակ վերջացնեն։
Կենթանություն, աշողակ իլեք, բախտավոր իլեք (ընդհանուր կենաց)։

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ, ՇՈՒՏԱՍԵԼՈՒԿՆԵՐ

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

Արրեշումի խալիչեն վոռած ա,
Նուռի հատիկները շարած ա,
Մեչն էլ մեկ կլոր գաթա։
(Երկինք, աստղեր, լուսին)

Էն ի՞նչ ոյան ա, տուրեկան,
Չի թողնում վրեն մտիկ ատա։ (Արև)

Էն ի՞նչ ա, լոզ ա ատամ, ծուկ չի,
Կլորակ ա, պաղաճ չի,
Սիրուն ա, ախչիկ չի։ (Լրիվ լուսին)

Նդիտ մարքարեն ծին քշավ,
Սաղ աշխարքը ղղրղավ։ (Ամպրոպ)

Գալիս եմ փսփուկ,
Գնում եմ թաքուն,
Նափասս սառնավուն։ (Ձյուն)

Կարմիր ալքը էկավ,
Աշխարքը կերավ։ (Հրդեհ)

Էն ի՞նչ ա՝ ծու ա տծրմ, հավ չի,
Վաղ ա տամ, ծի չի։ (Օձ)։

Անդաջներն ա էշի,
Ոտները՝ շունի։ (Նապաստակ)

Մու ա ածրմ, հավ չի,
Խոտ ա ուտրմ օշխար չի։ (Կրիա)

Էն ի՞նչ ա՝
Խոտ ա ուտրմ, ճուր չի խմրմ,
Իրա ատունը ինքն ա շնրմ։ (Շերամ)

Աստված շարավ,
Մարթը քանդավ։ (Նուռ, խաղող)

Ինքը տափի տակին,
Կլոխը՝ արևին։ (Բողկ)։

Օխար շոր ունի հտքին,
Ով շորը հանի,
Նա սուք կանի։ (Սոխ)

Համ անուշ ճուր ա,
Համ՝ կևր ա,
Համ էլ՝ սերմ։ (Ձմերուկ)

Հուփ ատուր, կուլ տուր։ (Նաշիլ)

Առավոտ շորս ոտով եմ,
Ցերեկը՝ էրկու ոտով,
Իրիդունը՝ իրեք ոտով։ Ո՞վ եմ։ (Մարդ)

Էն ո՞վ էր, որ որձից ծնվավ։ (Եվան)

Սհաթ չի, ոպայց անկայնել պան ա անրմ։ (Սիրտ)

Պսակիկ եմ, ճսակիկ,
Աշխարքը մեչս ախտիկ։ (Աչք)

Երկու ախոռեր աշխարք են տեսնրմ,
Մեկմեկու չեն տեսնրմ։ (Աչքեր)

Մե ոդատ, էրկու տուն։ (Քիթ)

Միշտ պերանրմն ա, կուլ չի ղնում։ (Լեզու)

Արի՛, արի՛՝ չի ղալի, մի՛ արի, մի՛ արի՝
Գալիս ա։ (Շրթունքներ)

Էն ի՞նչ ղուշ ա, ոչ միս ունի, ոչ օսկոր։
(Հողի)

Վեց ոտով են,
Էրկուսը՝ օթին,
Չորսը՝ տափին։ (Ձիավոր և ձի)

Ինքը՝ կարմիր,
Կերտածը՝ կանանչ,
Տվածը՝ ճերմակ։ (Կով)

Բաղրմը նստած մեր աղեն,
Քառասուն քուրք ունի վրրեն։ (Կաղամբ)

Տուն ունեմ, տուռ չունի,
Տուսը՝ էրծաթ, մեչը՝ օսկի։ (Ձու)

Ինքը՝ հողից,
Կյանքն՝ արեից,
Մահն ա ճուրից։ (Աղ)
Ծունի պես սպտակ ա,
Ամենքից սիրված ա։ (Շաքար)
Տամ ծեռքա՝
Տաքանա փորրա,
Ցնգի խելքըտ։ (Օղի, գինի)

Ուսիս տրամ՝ լաց իլավ,
Ցած տրամ՝ սուս իլավ։ (Ջութակ)

Տար՝ հաղ արա,
Պեր՝ քաշ սրա։ (Աաղ, թաո)։

Մե յայլուղ ունեմ,
Ծալրմ եմ, ծալրմ, չի ծալվրմ։ (Ճամփա)

Գնրմ ա, գնրմ՝ իղ չի կա,
Եա մտիկ աաս՝ թող չիկա։ (Նավ)
Ջանը փեղից, թեը էրկաթից։ (Դանակ)
Մեջը՝ աղիք,
Ճոնղը՝ ծաղիկ։ (Ճրագ)

Կործը կաաարավ,
Պատից կախ ինգավ։ (Մաղ)

Մե աչքով, ծիք բոյով։ (Ասեղ)

Էն ի՞նչն ա,
Աշխարքը մեչն ա։ (Հայելի)

Ղանագ չունի, թոնրմ ա,
Աաամ չունի, կրծրմա ա։ (Հրացանի գնդակ)

Փոր ունի, շվաք չունի։ (Ջրհոր)
Թոգր քաշան, ծենը լսան։ (Ջանգ)

Քանի շաա պտուա էկավ,
Էնքան շաա հասաացավ։ (Իլիկ)

Մարթից ղացր,
Հավից ցածր։ (Գլխարկ)
Ցերեկը՝ ծառա,
Քշերը՝ աղա։ (Հոշիկ)

Էստեղ պուպուղ.
Էնաեղ պուպուղ ,
Տուռնով տուս։ (Աղը)

Սաղ օրր ման ա գամ մունջ,
Քշերը մանրմ ա քունջ։ (Ձեռնափսյտ)

Ճոճվրմ ա, ճոճվրմ,
Տուն ա գամ, տափին ծքվրմ։ (Կտցին)
Ոչ կով ա, ոչ ծի ա,

Պայց խոա ա ուտրմ։ (Եղան)

Էն ի՞նչ ա՝ աաամներ ունի,
Պերան չունի։ (Սղոց)

Անպան մնաց՝ սեացավ,
Պանի արան՝ շեկացավ։ (Գութան)
Ինքը աանն ա, կլոխը տուան ա։ (Մեխ)

Էն ի՞նչ ա՝ ոտեր չունի, թեեր չունի,
Պայց անկայնել վաղ ա աամ։ (Ժամանակ)
Ոչ լեղու ունի, ոչ հոքի,
Պայց կխոսի։ (Ժամացույց)

Վերեը՝ ծակ, աակը՝ ծակ,
Մեչաեղը՝ ճուր ու կրակ։ (Ինքնաեռ)

Զորս ախպեր վալ են աամ,
Մեկմեկու չեն հասնրմ։ (Անիվներ)
Սե շունը՝ տոանը ղարավուլ։ (Կողպեք)
Ցերեգը նորահարս, քշերը ղարավաշ։
(Ծալք անկողին)

Պերան չունի, պայց խոսրմ ա։ (Գիրը)
Սպտակ աափ, սե ցորեն,
Ծեռովս ցանեմ,
Պերանովս քաղեմ։ (Թուղթ ու գիր)

Էն ի՞նչ աուն ա,
Ներս ես մանրմ քոռ աչքերով,
Տուս ես գալիս լուս աչքերով։ (Դպրոց)

ՇՈՒՏԱՍԵԼՈՒԿՆԵՐ

1. Տեր-Եղիանց աանձի ծառին
Տասը ծանգը աանձ կա ծերին։

2. Մուկ աապակեմ, ծուկ ուաեմ,
Ծուկ աապակեմ, ծուկ ուաեմ։
3. Մամա, մտիկ աոան աակը,
Մուկը մաավ մկան ծակը։
4. Ալուր, ալուր, ալուր (արագ կրկնել)։

5. Ջարուղ ու չաքմեն մե չտփով
չեն չափի։